

Sygn. akt IV U 487/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2017r. w S.

odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 6 kwietnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość renty rodzinnej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 487/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 kwietnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 15 i art. 21 w zw. z art. 19 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 748 tj.) odmówił D. S. prawa do przeliczenia renty rodzinnej z uwzględnieniem do obliczenia emerytury zmarłego T. S. kwoty bazowej w wysokości 1327,44 zł, ponieważ kwota ta nie była kwotą bazową obowiązującą w dniu nabycia prawa do emerytury przez zmarłego, a przeliczenie wysokości świadczenia z uwzględnieniem podstawy wymiaru ustalonej zgodnie z art. 15 ustawy emerytalnej jest niekorzystne dla wnioskodawczyni.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła ubezpieczona D. S. reprezentowana przez córkę B. P., domagając się ponownego ustalenia wysokości renty rodzinnej z zastosowaniem w części socjalnej świadczenia kwoty bazowej 1327,44 zł (odwołanie, k. 1-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie, k. 5-7akt sprawy).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona D. S. jest uprawniona od dnia 16 listopada 2008r. do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 16 listopada 2008r. mężu T. S. na mocy decyzji z dnia 16 grudnia 2008r. (decyzja z 16.12.2008r., k. 23-26 a.r.). Zmarły T. S. do dnia 4 maja 1999r. był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy, zaś od dnia 5 maja 1999r. przyznano mu prawo do emerytury. Do ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego przyjęto zwaloryzowaną podstawę wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy, ustaloną z przyjęciem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynagrodzenia z 3 lat kalendarzowych wybranych z 12 lat kalendarzowych poprzedzających rok zgłoszenia wniosku o rentę, tj. z okresu 1974-1976 wynoszącego 141,79%. Organ rentowy zastosował kwotę bazową w wysokości 666,96 zł przyjętą do obliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 5-7 a.r.).

Stosownie do treści art. 21 ust. 1 pkt 1-2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy stanowi podstawa wymiaru renty – w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszelkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, albo podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15 ustawy.

W uchwale z dnia 29 października 2002r. wydanej w sprawie III UZP 7/02 Sąd Najwyższy wskazał, że przy ustalaniu na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wysokości emerytury osoby, która miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy i która żąda przyjęcia za podstawę wymiaru emerytury podstawy wymiaru renty (art. 21 ust. 1 pkt 1 tej ustawy), składnik emerytury wynoszący 24% kwoty bazowej oblicza się na podstawie kwoty bazowej obowiązującej w dacie zgłoszenia wniosku o emeryturę (Legalis nr 55192). Powołując się na treść w/w uchwały T. S. wystąpił o wypłatę wyrównania emerytury. Decyzją z dnia 21 kwietnia 2006r. organ rentowy przeliczył wysokość emerytury, przyjmując do obliczenia składnika emerytury, przysługującego za okresy składkowe i nieskładkowe podstawę wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy w wysokości uwzględniającej waloryzację od 1.09.1996r., zaś do obliczenia składnika emerytury wynoszącego 24% kwoty bazowej, kwotę bazową obowiązującą w dniu nabycia prawa do emerytury – 5.05.1999r., tj. kwotę 1220,89 zł (k. 103-106 a.r.).

W odwołaniu D. S. domagała się przeliczenia wysokości emerytury zmarłego T. S., co bezpośrednio wpływa na wysokość uzyskiwanej przez nią renty rodzinnej, z zastosowaniem kwoty bazowej 1.327,44 zł ogłoszonej na I kwartał 1999r. przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w komunikacie z dnia 11 maja 1999r. przed terminem waloryzacji świadczeń od 1.06.1999r., tj. kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, art. 20, art. 53 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym w maju 1999r., a nie przy przyjęciu innej kwoty bazowej.

Zgodnie z art. 19 w/w ustawy w brzmieniu obowiązującym w dacie nabycia przez T. S. prawa do emerytury (5.05.1999r.) kwota bazowa wynosiła 100% przeciętnego wynagrodzenia pomniejszonego o potrącone od ubezpieczonych składki na ubezpieczenia społeczne, określone w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych w kwartale kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji. Nie można zgodzić się z wnioskodawczynią, iż w odniesieniu do emerytury T. S. należało przyjąć kwotę bazową obowiązującą w kwartale kalendarzowym poprzedzającym pierwszą waloryzację świadczenia emerytalnego, co nastąpiło w dniu 1 czerwca 1999r. Niewątpliwie w tej dacie T. S. był już uprawniony do emerytury, którą nabył od dnia 5 maja 1999r. Tym samym organ rentowy prawidłowo przyjął, że ostatnia waloryzacja przed nabyciem prawa do emerytury przez T. S. nastąpiła od 1 września 1998r., a w okresie od 1.09.1998r. do 31.05.1999r. kwota bazowa przyjmowana do ustalenia wysokości świadczeń była ustalana na podstawie przeciętnego wynagrodzenia z drugiego kwartału 1998r., które wynosiło 1220,89 zł. Z kolei kwota 1327,44 zł – zastosowania której domagała się ubezpieczona w złożonym odwołaniu – stanowi kwotę przeciętnego wynagrodzenia w pierwszym kwartale 1999r. i może być przyjęta do ustalenia wysokości świadczeń, do których prawo powstało w okresie od 1.06.1999r. do 31.05.2000r. Organ rentowy słusznie zatem uznał, iż brak jest przesłanek do przyjęcia w/w kwoty do ustalenia wysokości świadczenia, do którego prawo powstało od 5.05.1999r.

Ponadto organ rentowy dokonał obliczenia emerytury T. S. z przyjęciem podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15 w zw. z art. 21 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy, przyjmując przy tym za okresy, za które nie udokumentowano wynagrodzenia,

minimalne wynagrodzenie obowiązujące w tych okresach. Wysokość emerytury zmarłego obliczona z przyjęciem do ustalenia wysokości emerytury podstawy wymiaru ustalonej na podstawie art. 15 w/w ustawy wyniosła 1544,36 zł i jest niższa od emerytury obliczonej na podstawie wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy z uwzględnieniem waloryzacji, która wynosi na dzień zgonu T. S. 1718,79 zł. Zgodnie z art. 73 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta rodzinna dla jednej osoby uprawnionej wynosi 85% świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu, w niniejszej sprawie jest to kwota emerytury. Renta rodzinna dla D. S. stanowiąca 85% świadczenia zmarłego wyniosła zatem 1460,97 zł (85% x 1718,79 zł).

Sąd podzielił stanowisko organu rentowego, że w dacie nabycia przez zmarłego T. S. prawa do emerytury kwota bazowa w wymiarze 1327,44 zł nie obowiązywała, a tym samym brak jest podstaw do przyjęcia jej przy wyliczaniu renty rodzinnej przysługującej ubezpieczonej D. S.. Nie zachodziła również przesłanka przeliczenia świadczenia z uwzględnieniem podstawy wymiaru ustalonej zgodnie z art. 15 w/w ustawy, gdyż jest to wariant niekorzystny dla wnioskodawczyni. W ocenie Sądu zaskarżona decyzja z dnia 6 kwietnia 2016r. jest prawidłowa, a argumentacja zawarta w pismach procesowych ubezpieczonej nie zasługiwała na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, odwołanie podlegało oddaleniu.